

Най-интелигентнитѣ и богати сливенци се настаняватъ въ *Букурещъ и Браила*. „Въ послѣдния градъ, пише Селимински, се настаниха и много мои роднини, които сега сж най-виднитѣ сѣмейства въ тоя градъ.“

Ежби и злорадства между новитѣ колонисти въ *Берязка* накарватъ простодушния *Андонъ Ивановъ* да се убѣди, че съ тия сливенци „нѣма да се излѣзе на глава“. Той рѣшава да прѣпродаде мѣстото, макаръ и съ загуба, за „да си умие рѣцѣтѣ“. ¹⁾ То минава въ рѣцѣтѣ на Баронъ Сакелари, експлоататорскитѣ намѣрения на когото накарватъ сливенци да се разпилѣятъ и отъ *Берязка*. По-голѣмата часть отъ тѣхъ отиватъ въ близкия *Плоещъ*. Направената отъ сливенци черква въ *Берязка* и до днесъ личи въ развалини до града *Плоещъ*. Въ послѣдния градъ, въ единъ чисто бѣлгарски кварталъ, една отъ улицитѣ носи и днесъ името на разсипаната тая колония *Берязка* — (*Strada Beresci*).

Сливенци не току тѣй лесно се отървали отъ Баронъ Сакелари. Тѣ сж прѣкарали голѣми изпитни, додѣ се изселятъ отъ *Берязка*. Окончателното разсипване на тоя градецъ е въ 1838 г. Но трѣбва да се забѣлѣжи, че до тая година тамъ останали само най-бѣднитѣ сливенци, които били третираны като ратаи на мушиера Сакелари.

„Така, моитѣ съотечественици, пише Селимински, поради своитѣ глупости, вмѣсто землевладѣлци станаха ратаи. Вмѣсто поданици на императоръ-султанъ, станаха такива на единъ търговецъ, *роби на единъ робъ*“

Берязка е обѣщавала да стане единъ завиденъ бѣлгарски центръ въ *Влашко*, дѣто инѣкъ и до сега щѣше да владѣе чисто бѣлгарски духъ, защото тукъ сж били само сливенци и то въ най-компактно количество, които сж имали своя черква и училище. Но тѣй зароденитѣ заплитания, новитѣ условия тамъ и т. н. накарватъ сливенци да мислятъ че тѣ „оставили питомното и намѣрили дивото.“ ²⁾ Останалитѣ до 1838 г. сливенци въ *Берязка* били раздѣлени на три партии: *туркофилска, болярофилска и ратайска*.

Селимински много е помагалъ на съгражданитѣ си въ *Берязка*. Той имъ идва на помощъ въ 1834 г. и билъ натоваренъ отъ колонията да ѣ стане генераленъ пълномощникъ прѣдъ правителството и сѣдилищата. Той я раздѣлилъ на 24 части, слѣдъ като я организиралъ „политически“. Всѣка

¹⁾ Вжъ подробности у Селимински, който е и най-цѣнния източникъ по първитѣ години на сливенското заселване въ *Влашко*. II, 75. Ср. и писмото на сливенскитѣ търговци въ *Берязка* до *Андонъ Ивановъ*. То е интересно. II, 77—78.

²⁾ Съ разпрѣсването си въ 1838 г. нѣкои сливенци отиватъ въ *Плоещъ, Букурещъ, Браила* и др. ромѣнски градове, а други се връщатъ въ *Сливенъ*.